

TP/HỒ CHÍ MINH 09/06/1993

Kính gửi : Ông/Bà Giám Đốc

Cơ tên : Lê Thị Tiên 48 tuổi cũng hai con là Ngô Thái Hùng 26 tuổi và Ngô Lê Quỳnh Tiên 18 tuổi, ngụ tại số 66 Sao Mai phường 7 quận Tân Bình, TP/Hồ Chí Minh. Nay xin Ông/Bà Giám Đốc cứu xét và giúp đỡ mẹ con tôi việc sau đây.

Thời Ngai nguyên năm 1965 tôi có kết hôn với ông Ngô Văn Hè là sĩ quan Quân đội Việt Nam Cộng hòa với cấp bậc chuẩn úy, sinh được bốn người con ba trai và một gái. Đời cũng như những chị em khác ở nhà làm may nuôi các con để chồng lo đi làm nhiệm vụ, có khi hai - ba tháng mới về thăm nhà một lần. Khi đó tôi sống với ông Hè thật là khổ sở. Ông sống theo kiểu "chồng chúa vợ tôi", tôi vẫn cảm chịu vì các con mà chị biết khóc âm thầm, những ngày ông về phép tôi thương sợ sệt như sợ cha.

Thời ngày 30-4-1975 vào, ông Hè về sống gần gia đình chừng hai tháng lúc đó ai cũng bán đồ đạc trong nhà. Tôi cũng đi theo người ta đi mua đồ cũ trong nhà người ta về bán kiếm lời ăn, về về cũng bị ông Hè la hét chửi bới, tôi khổ lắm.

Còn ngày 24-6-1975 ông đi cải tạo, các con tôi khi đó đứa lớn mới tám tuổi và nhỏ nhất hơn hai tháng (cháu sinh 9-4-75). Sau đó hết mùa đồ cũ, cũng không ai có đồ may tôi đi bán từng cái chui, cái bắp để kiếm tiền nuôi con và còn dành dụm để cuối hai tháng đi thăm nuôi chồng một lần ở Thành Ông Năm - Hồ Môn.

Đến năm 1979 ông Hè dời ra trại cải tạo Kontum, cứ bốn tháng tôi lại đi thăm nuôi một lần, khi đó con út của tôi là bé Duyênleen mới chưa đầy năm tuổi cũng được theo đi thăm cha, mỗi lần đi năm - sáu ngày mới về tới nhà, ba cháu kia ở nhà gói gói xôi cơm cho ăn.

Trong Ông / Bà Giản Đức đến tháng 1 năm 1981 ông Hè đi cải tạo về sống với mẹ con tôi được khoảng một tháng ông đã nghe lời ai nói thế nào nghỉ kỹ, cho tôi làm ăn quan hệ với người khác. Cứ như thế kiểm tra chuyện với tôi có khi đến xô xát, tôi có giải thích cho ông cái khổ của em chúng tôi ở nhà làm nuôi con và con nuôi chồng cải tạo như thế nào trong thời buổi này chắc các ông cũng biết, có lời xóm làng chứng cho tôi ông Hè cũng không nghe, và sau này tôi mới biết ông đã có ý bỏ tôi từ khi ông ở trại cải tạo để về sống với một người đàn bà vì bà này có anh cải tạo chung với ông Hè, bà tên là Trần Thị Hiền có chồng từ Mỹ từ năm 1975.

Ông Hè gặp bà này nói ngọt ngào thế nào mà mỗi lần về nhà là cứ đòi ly dị với tôi, tôi không chịu ký vì tôi sợ cha mẹ làm thế tôi nghiệp các con, ông Hè từ gửi đơn lên Tòa Án, tòa mỗi mấy lần tôi lên, nhưng tôi không chịu.

Trong Ngai, cuối cùng năm 1988 tòa khuyên tôi nên ký đơn ly dị với ông để yên tâm làm ăn nuôi con kéo ông về gây hoạt. Tôi không ngờ là ông đã nhờ tòa ăn sắp xếp sẵn bày giờ tôi biết thì đã muộn rồi, thậm chí phần đó đã nghỉ việc.

Ly dị với tôi xong, ông làm hôn thú với bà kia ngay, bà này có chồng đang sống ở Hoa Kỳ và có hai con riêng đang ở với bà.

Chưa Ngai vì bà này có tiền nên đã mua chuộc được ông Hè để làm giáo tử từ nước ngoài với ông. Chưa Ông/Bà Giám đốc tới năm 1989 tôi mới được biết có diễn ở Quan từ nước ngoài, vì mẹ con tôi mãi làm công các các cháu đi học cha mẹ ở quê, thời gian đó cũng là lúc tôi đang bị hai mắt mờ và bệnh hủi có" cũ của tôi đã mở tái phát. Bác sĩ nói tại ngôi may nhiều và phân suy nghĩ buồn quá nên thân kinh làm hủi mất chỉ nhìn thấy rất mờ, đi đâu và làm gì cũng rất khó khăn phải có người giúp.

Chưa Ngai tôi có nói với ông Hè là đến lúc ông phải giúp tôi nuôi mấy đứa con và cho chúng ăn học nên người kẻ tôi nghiệp chúng vì chúng đã bị thiệt thòi lắm rồi trong những năm ông đi cải tạo từng thiếu lý lịch con ở Quan lúc trước học hành làm gì cũng không có quyền lợi. Nghe vậy ông Hè có làm giáo tử cho ba cháu đi vì có một cháu đã có gia đình. Ông bắt tôi phải đưa cho ông một cây vàng để ông đi đóng dịch vụ cho cả vợ sau của ông và con riêng của bà ở Thủ Nội, trong lúc đó tôi rất túng thiếu, ông nói nếu không đưa tiền ông sẽ không làm giáo cho con tôi cũng là con ông, thế là tôi đành chịu đưa đưa.

Chưa Ông/Bà Giám đốc con của tôi là con ruột của ông, mẹ con tôi đã vất vả quá nhiều vì ông mà sau ông không thương mà nghe lời bà Liên hay là bà ấy giặc nên có mấy lúc hờn tính cha con, ông ấy bắt công với các cháu quá những mẹ con tôi đau đớn nói gì chỉ" âm thầm nhìn như để mong có ngày vui vẻ.

Chưa tháng 10 năm 1990 các cháu có lễ chiêu, mẹ con tôi rất mừng vì ông là các cháu sắp được đi khi đó một cháu tên Ngô Trọng Hiệp xin ở lại vì cháu thấy tôi càng kém mắt nên ở nhà giúp đỡ tôi. Cháu này học

hỏi kiếm không ham học, còn các cháu trong đội
được đến ngày phóng vấn.

Ất hua Ông / Bà Giám đốc khi vào phỏng vấn các cháu
mỗi đứa biết hai hồ khẩu từ không được. Ông Hề
cũng không dám xin cho con mà cứ ngồi im, có lẽ
ông sợ bà Liên, khi đó bà và các con bà lại được đi.
Trong đó bà có đưa con tên Tuấn (tên thật) giấy
tờ sinh năm 1975 mà lại khai 1977 ông Mỹ không
bằng lòng vì không đủ giấy tờ chứng minh, mà sau
Trần Tuấn cũng được đi. Trong khi đó ông Mỹ
như các cháu có vẻ thương, cặp mắt ông nhìn rất có
thiện cảm, thế mà cô thông dịch nói chuyện thế nào
cuối cùng cô trả lời hai cháu ngồi đằng sau ở lại.
Ất hua Ngai, khi vào phỏng bà hia đã xếp bà, hai con bà và
ông Hề ngồi hàng ghế trên và hai con tôi phải ngồi
hàng ghế dưới.

Ất hua Ngai như vậy trong việc này, có sự sắp xếp
trước của bà Liên không à? Xin ngài xét lại cho hai cháu
được nhờ, ra ngoài ai cũng thương hai các cháu và khuyên
về làm đồn gửi lên ngài xin ngài cũng xét lại cho
các cháu bị người ta ép quá cũng không được.

Ất hua Ngai sao Tuấn Lan và Tuấn Tuấn có cha ở Mỹ
sao không để cha bảo lãnh mà dắt giết cha của các
cháu làm gì. Con bà Liên không bao giờ cho các cháu
và cha chúng được gặp nhau tự do, các cháu muốn
gặp là tôi nhà bà gặp cha là có bà ngồi kế bên
không rời nửa bước, còn ông Hề muốn về nhà thăm con
cũng có bà đi kế bên. Ất hua Ngai như thế để làm gì?
Ất hua Ngai, mẹ con tôi đi lòng quá. Ngài dạy chúng
tôi phải làm gì bây giờ, chúng muốn chúng tôi ai cũng
không thay cho chúng tôi cả mà chúng ai giúp được gì
bây giờ, vì họ có niên hơn chúng tôi.

Thưa Ông/Bà Giám đốc vì lòng nhân đạo của chính Phủ Hoa Kỳ và của Ngài tôi tha thiết xin Ngài thương cầu xét cho hai cháu được đi theo cha sang Hoa Kỳ cho các cháu được học hành nên người, để mẹ của tôi sau này các cháu sẽ thăm tôi qua chửa mặt để tôi có đôi mắt sáng, có thể nhìn thấy được các con tôi đã thành nhân và trở thành những công dân tốt của nước Mỹ, có thể góp một phần nhỏ nào đó có ích cho đất nước Hoa Kỳ. Thưa ngài, hai cháu này rất hiền học, tuy tôi nghèo nhưng các cháu ngày đi học tôi về may thêm để có chi tiêu trong gia đình và sách vở vì lúc này tôi yếu và kém mắt nên chẳng giúp các cháu được gì, các cháu nói mẹ yên tâm qua Mỹ tìm con đi may tôi đi học.

Thưa Ông/Bà Giám đốc xin Ngài thương hai cháu như con của Ngài mà nhận cho hai cháu, vì cháu Hùng năm nay bị gọi nghĩa vụ lao động gặt lúa, cháu 26 tuổi. Con út Quan không phải đi nghĩa vụ Quốc tử mà đi nghĩa vụ Lao động. Từ năm 1975 cháu đã nhiều lần theo đi vượt biên nhưng không thành, đến năm 1981 cháu vượt biên bị bắt ở Tiểu Giang hai tháng rồi bây giờ ở ở ở hay đi ý cháu. Con cháu Quỳnh sinh ngày 4-6-1993 cháu thi tốt nghiệp lớp 12. đang hay không cũng phải nghỉ học, không biết tương lai cho cháu sẽ ra sao.

Thưa Ngài đây là những lời trình bày chân thật của tôi, nếu tôi gian dối thì xin chịu tội trước Chúa và Đức Mẹ Maria. Tôi Ngài, Ngài xử tôi thế nào cũng được.

Công khi chờ đợi sự xét và giúp đỡ của Ngài, mẹ con tôi xin chân thành cảm tạ và biết ơn Ngài.

Mẹ con tôi tòng dõi sử hỡi âm của Ngài.

xin kính chào Ngài.

Các con.

- Ngô Châu Hùng

Hùng

- Ngô Lê Quỳnh Tiên.

Ngân

Người làm đơn.

Ami

Lê Thị Tiên.

Cố vấn Ông Lê Giám đốc các cháu IV. 266940. H20. 914

THƯA BÀ

Xin Bà giúp hộ gia đình BA Lê - Thi Tiên và
Xin Bà chủ dẫn hộ cho các em của Bà
sử dụng thức đi' được qua Mỹ theo diện
gì Xin Bà gửi theo địa chỉ của Bà Tiên

Lê - Thi - Tiên

66 Sao Mai PHƯỜNG 7

Quận Tân Bình

T. P. Hồ - Chí Minh

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Socialist Republic of Vietnam

Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam yêu cầu các nhà chức trách có thẩm quyền của Việt Nam và các nước cho phép người mang hộ chiếu này được đi lại dễ dàng và được tạo mọi sự giúp đỡ và bảo vệ cần thiết.

The Ministry of Foreign Affairs of the Socialist Republic of Vietnam requests the competent authorities of Vietnam and of other countries to allow this passport bearer to pass freely and afford assistance and protection in case of need.

HỘ CHIẾU
Passport

Số
N^o PT 84966/00-09

Họ và tên *Full name*

NGÔ LÊ QUỲNH TIÊN

Ngày sinh *Date of birth*

1975

Nơi sinh *Place of birth*

TP. Hồ Chí Minh

Chỗ ở *Domicile*

TP. Hồ Chí Minh

Nghề nghiệp *Occupation*

/

Chiều cao *Height*Vết tích đặc biệt khác *Other particular signs*

Ảnh và chữ ký người mang hộ chiếu
Photo and signature of the passport bearer

Hộ chiếu này có giá trị đến ngày

This passport is valid up to

01. 10. 1995

Người mang hộ chiếu này được phép đi đến

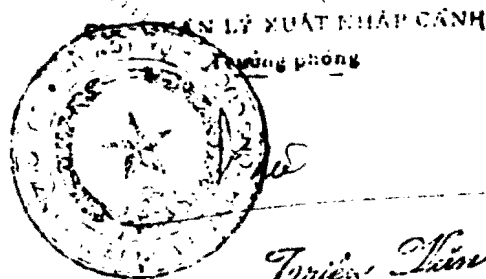
This passport bearer is allowed to travel to

TẤT CẢ CÁC NƯỚC

ALL COUNTRIES

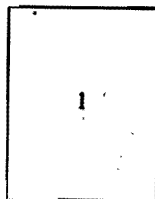
Cấp tại *Hà Nội* ngày *01* tháng *10* năm *1990*

Issued at on

Trần Văn

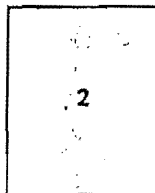
TRẺ EM CÙNG ĐI VỚI NGƯỜI MANG HỘ CHIẾU
CHILDREN ACCOMPANYING THE PASSPORT BEARER

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

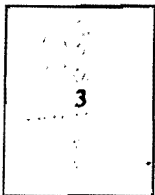
Nơi sinh *Place of birth*

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

Nơi sinh *Place of birth*

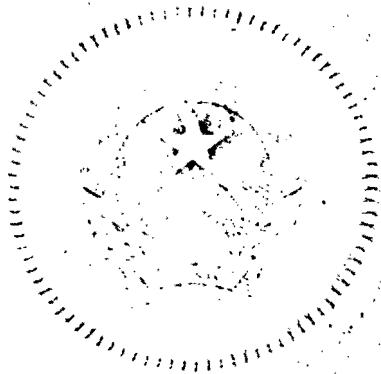

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

Nơi sinh *Place of birth*

BỊ CHỮ — REMARKS

THỊ THỰC — VISAS

THỊ THỰC XUẤT CẢNH

Số 84966 XS

Cấp cho Ngô Lê Quỳnh Tiên

Công việc / Trẻ em

Đến nước: Hợp chủng quốc Hoa Kỳ

Qua cửa khẩu: Trần Hưng Đạo

Trước ngày 21. 4. 1991

Hồi nhập ngày 21 tháng 10 năm 1990

QUAN LÝ XUẤT NHẬP CẢNH

Trưởng phòng

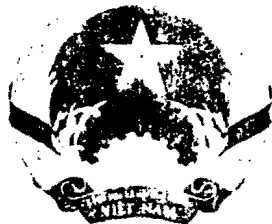

Triệu Văn

Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam yêu cầu các nhà chức trách có thẩm quyền của Việt Nam và các nước cho phép người mang hộ chiếu này được đi lại dễ dàng và được tạo mọi sự giúp đỡ và bảo vệ cần thiết.

The Ministry of Foreign Affairs of the Socialist Republic of Vietnam requests the competent authorities of Vietnam and of other countries to allow this passport bearer to pass freely and afford assistance and protection in case of need.

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Socialist Republic of Viet Nam

HỘ CHIẾU
Passport

Số
Nº PT 84962/90-ĐC,

Họ và tên Full name /

NGÔ THAI HÙNG

Ngày sinh Date of birth

1967

Nơi sinh Place of birth

TP. Hồ Chí Minh

Chỗ ở Domicile

TP. Hồ Chí Minh

Nghề nghiệp Occupation

Chiều cao Height

Vết tích đặc biệt khác Other particular signs

Ảnh và chữ ký người mang hộ chiếu
Photo and signature of the passport bearer

Hộ chiếu này có giá trị đến ngày

This passport is valid up to

01. 10. 1995

Người mang hộ chiếu này được phép đi đến

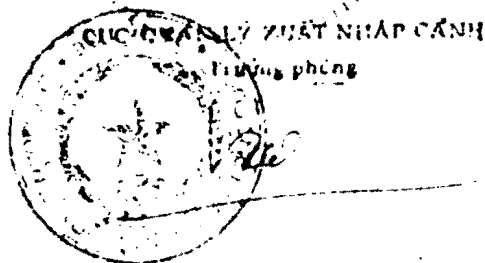
This passport bearer is allowed to travel to

TẤT CẢ CÁC QUỐC

ALL COUNTRIES

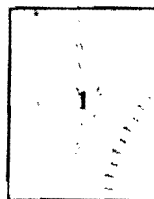
Cấp tại Hà Nội ngày 01 tháng 12 năm 1990

Issued at on

Trần Văn...

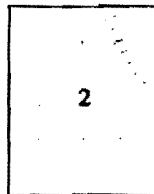
TRẺ EM CÙNG ĐI VỚI NGƯỜI MANG HỘ CHIẾU
CHILDREN ACCOMPANYING THE PASSPORT BEARER

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

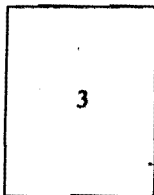
Nơi sinh *Place of birth*

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

Nơi sinh *Place of birth*

Họ và tên *Full name*

Ngày sinh *Date of birth*

Nơi sinh *Place of birth*

BỊ CHÚ — REMARKS

THỊ THỰC — VISAS

THỊ THỰC XUẤT CẢNH

Số 84962 XQ

Cấp cho

Ngô Thái Hùng

Cùng với

1 người con

Đến nước:

Hợp đồng quốc tế

Quốc gia khác:

Việt Nam

Trước ngày

01/4/1991

Hết ngày 01 tháng 12 năm 1990

CỤC QUẢN LÝ XUẤT NHẬP CẢNH

P. T. Trưởng phòng

Trưởng phòng

NGUYEN-VAN-LAM

SAN FRANCISCO CALIF 94110

MRS KHUC-MINH-THO'
P.O. Box 5435, ARLINGTON

V.A. 22205-0635

* Bà Tiên

- con Khổng ở chung họ Khâu với cha
bị tử chôn.

Bà LÊ THỊ TIỀN và
ly dị của Ô. NGÔ VĂN HÈ

TP/HỒ CHÍ MINH 09/06/1993

Bà Giám Đốc

- Xin cho 2 con tôi cho

2 con đã phước duyên và tiền 48 tuổi cũng hai con là
bị hư đốn và khác biệt với và Ngô Hè Quỳnh (tiền 18 tuổi,
ở phường 7 quận Tân Bình, TP/

- Ông/Bà Giám Đốc cần xét và
việc sau đây.

Đến năm 1965 tôi có kết hôn với

ông ở quan quân thời Việt Nam Cộng Hòa
với cấp bậc chuẩn úy, sinh được bốn người con ba trai
và một gái. Đời cũng như những chị em khác ở
nhà làm may nuôi các con để chồng lo đi làm
nhiệm vụ, có khi hai - ba tháng mới về thăm nhà
một lần. Khi đó tôi sống với ông Hè thật là khổ sở.
Ông sống theo kiểu "chồng chúa vợ tôi", tôi vẫn cảm chịu
vì các con mà chỉ biết khóc âm thầm, những ngày
ông về phép tôi thường sợ sệt như sợ cha.

Chưa ngày 30-4-1975 vào, ông Hè về sống gần
gia đình chúng hai tháng lúc đó ai cũng bán đồ
dùng trong nhà. Tôi cũng đi theo người ta đi mua đồ
cũ trong nhà người ta về bán kiếm lời ăn, về về cũng
bị ông Hè la hét chửi bới, tôi khổ lắm.

Cứ ngày 24-6-1975 ông đi cải tạo, các con tôi khi
đó đều lớn mỗi tám tuổi và nhỏ nhất hơn hai tháng
(cháu sinh 9-4-75). Sau đó hết mùa đồ cũ, cũng
không ai có đồ may tôi đi bán từng nải chuối, cái
bắp để kiếm tiền nuôi con và còn dành dụm để cũ
hai tháng đi thăm nuôi chồng một lần ở Thành Ông
Năm - Hồ Môn.